

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/342/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2610208750
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2610208750.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, zastúpená JUDr. Petronelou Kaveckou, advokátkou, AK so sídlom Kolískova 1, Bratislava, proti odporcom: 1. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, zastúpená odporcom v 2. rade, 2. Ing. C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, B., 3. E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, L., zastúpený odporcom v 2. rade, 4. E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, zastúpený Ing. H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. P. XX, B., 5. C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, V., zastúpená odporcom v 2. rade, 6. Z. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G., H. P. XXX, zastúpený Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, R., 7. V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, zastúpená odporkyňou v 8. rade, 8. R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX a 9. O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, R., o trovách konania, o odvolaní navrhovateľky, svedkyne RNDr. H. H., bytom L. XXXX/X, L. a svedkyne C. J., bytom G. XXX proti uzneseniu Okresného súdu Senica č.k. 9C/10/2010 - 241 zo dňa 31. augusta 2011, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odvolania svedkýň RNDr. H. H. a C. J. **o d m i e t a .**

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, rovnako odporkyňi v 7. rade náhradu trov konania nepriznal a súčasne priznal náhradu trov svedeckého dokazovania svedkyňi RNDr. H. H. vo výške 10,85 eur a C. J. vo výške 1,80 eur. Ďalej súd napadnutým uznesením odporcom v 1. až 6. rade a v 8. a 9. rade uložil zaplatiť Okresnému súdu Senica náhradu trov štátu vo výške 12,65 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľke náhradu trov predbežného opatrenia vo vzťahu k odporcom v 1. až 6. a odporcovi v 9. rade nepriznal.

Svoje rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil postupom podľa § 150 O.s.p., keď bol toho názoru, že by bolo jednoznačne nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi požadovať náhradu trov konania od odporcov, ktorí už počas doby pred začatím súdneho konania a následne v priebehu konania na súde neustále prejavovali skutočnú snahu a ochotu vec riešiť mimosúdnu cestou, vlastnícke právo navrhovateľke nespochybovali a možnosť dohody nikdy nevyklúčili. Pokiaľ išlo o odporcu v 6. rade, tento sa navyše s podstatou predmetu sporu oboznámil až v konaní pred súdom, pričom vlastnícke právo navrhovateľky taktiež nespochyboval a bol ochotný sa s navrhovateľkou dohodnúť. Pokiaľ išlo o zaplatenie sumy 490,- eur, ktorú navrhovateľka zaplatila právnej zástupkyňi za úkony, konkrétne porady a spísanie kúpnej zmluvy, v čase pred začatím konania na súde, náhradu týchto výdavkov nie je možné priznať v rámci náhrady trov konania. Ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky, majú teda hmotnoprávny charakter, a keďže navrhovateľka ich zaplatenie nepožadovala

v návrhu ako hmotnoprávny nárok, ale si ich uplatnila len ako náhradu trov konania, ich zaplatenie nebolo navrhovateľke priznané z tohto dôvodu. Keďže konanie proti odporkyňi v 7. rade bolo právoplatne zamietnuté, bola v konaní úspešná odporkyňa v 7. rade, táto si náhradu trov konania neuplatnila, preto jej súd trov konania nepriznal. O svedočnom súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p., pričom súd svedkyňiam priznal náhradu cestovného ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom, keďže v danom prípade okolnosti prípadu nevyžadovali, aby cesta bola vykonaná inak, ako verejným hromadným dopravným prostriedkom. O náhrade trov predbežného opatrenia súd rozhodol podľa § 145 O.s.p., a keďže ust. § 145 O.s.p. neodvíja otázku priznania trov predbežného opatrenia od toho, či účastníkovi vznikol v konaní nárok na náhradu trov konania, ktorý v danom prípade navrhovateľke ako úspešnej účastníčke vznikol, ale priamo od priznania náhrady trov konania vo veci samej, súd pri rozhodovaní o trovách predbežného opatrenia vychádzal z toho, že navrhovateľke nebolo náhrada trov konania priznaná, a preto obdobne rozhodol aj o trovách predbežného opatrenia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o trovách konania navrhovateľky podala v zákonnej lehote cestou právnej zástupkyne odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla uznesenie v napadnutej časti zmeniť a vyhovieť jej návrhu na priznanie trov konania. Uviedla, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie, ktorým jej nepriznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v konaní o určenie vlastníctva a náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v konaní o vydanie predbežného opatrenia oprel o ust. § 150 O.s.p. a § 145 O.s.p., čo podľa jej názoru neobstojí. Poukázala na to, že súdu predložili všetky dôkazy a uviedla všetky skutočnosti svedčiace o tom, že k podaniu žaloby bola donútená tým, že žiadny orgán jej vlastníctvo nebol ochotný akceptovať a urobiť nápravu inak ako súdnou cestou, pričom odporcovia jej návrh neakceptovali a nehnuteľnosti prevádzali. Uviedla, že jej bez akéhokoľvek zavinenia boli odňaté vlastnícke práva k nehnuteľnostiam uvedeným v predmete konania, pričom k odňatiu jej vlastníckych práv došlo na základe nesprávneho rozhodnutia notárskeho úradu. Nie je pravdou, že všetci odporcovia boli ochotní sa s ňou dohodnúť, okrem odporkyne v 7. rade a odporcu v 6. rade. Ďalej nie je pravdou, že za účelom dohody odporcovia pripravili darovaciu zmluvu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľka na svoje náklady nechala vyhotoviť kúpnu zmluvu, jej dcére, svedkyne H. H. a C. J. kontaktovali odporcu v 2. rade, ale k dohode nedošlo. Navrhovateľka sa pokúsila o mimosúdne navrátenie jej nehnuteľnosti návrhom kúpnej zmluvy, ktorá nebola v súlade s právom v čase, keď ešte verila v dobromyseľnosť odporcov. Rovnako v konaní o predbežné opatrenie sp. zn. 4C/101/2010 sú splnené predpoklady pre priznanie náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. Proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o svedočnom podali odvolanie svedkyne, ktoré žiadali priznať svedočné v celej uplatnenej výške.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali oprávnené osoby (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) skúmal najskôr, či odvolanie svedkýň bolo v danom prípade prípustné a dospel k záveru, že ich odvolanie prípustné nebolo. V prípade odvolania navrhovateľky odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie síce prípustné bolo, avšak rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania je vecne správne.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

V občianskom súdnom konaní je zavedený jednotný riadny opravný prostriedok, a to odvolanie, ktorým možno napadnúť rozsudok, ako aj uznesenie. Odvolaním možno zásadne napadnúť všetky rozhodnutia súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Občiansky súdny poriadok v ust. § 202 O.s.p. taxatívne vymedzuje rozhodnutia, proti ktorým odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 202 ods. 3 písm. g) O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o svedočnom alebo o nárokoch podľa § 139 ods. 3.

V prejednávanej veci svedkyne podali odvolanie proti časti uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o svedočnom, pričom proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolanie svedkýň odmietol bez toho, aby sa zaoberal uznesením súdu prvého stupňa v napadnutej časti z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 9C/10/2010 bolo určenie vlastníckeho práva navrhovateľky k nehnuteľnostiam označeným v návrhu na začatie konania. Rozsudkom č.k. 9C/10/2010 - 210 zo dňa 04.04.2011 súd určil, že navrhovateľka je vlastníčkou (spoluvlastníčkou) označených nehnuteľností, konanie proti odporčkyni v 7. rade zastavil s tým, že o trovách konania a o trovách predbežného opatrenia súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, odporčkyni v 7. rade náhradu trov konania nepriznal a súčasne priznal náhradu trov svedeckého dokazovania svedčkyni RNDr. H. H. vo výške 10,85 eur a C. J. vo výške 1,80 eur. Ďalej súd napadnutým uznesením odporcom v 1. až 6. rade a v 8. a 9. rade uložil zaplatiť Okresnému súdu Senica náhradu trov štátu vo výške 12,65 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľke náhradu trov predbežného opatrenia vo vzťahu k odporcom v 1. až 6. a odporčkovi v 9. rade nepriznal.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti nepriznania navrhovateľke náhrady trov konania a náhrady trov predbežného opatrenia.

Súd prvého stupňa vo veci úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania vo veci samej nepriznal s použitím ust. § 150 O.s.p. a v nadväznosti na to s použitím § 145 O.s.p. jej nepriznal ani náhradu trov predbežného opatrenia. Nepriznanie náhrady trov konania súd odôvodnil dôvodmi osobitného zreteľa, ktoré spočívali v tom, že k podaniu návrhu na začatie konania došlo vzhľadom na chybný zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností v dôsledku chyby katastrálneho úradu, pričom odporčkovi a tento stav žiadnym spôsobom nezavinili a navyše mali snahu s navrhovateľkou sa dohodnúť mimosúdne, pričom odmietnutie uzavretia kúpnej zmluvy s fiktívnou kúpnu cenou vo výške 16.632,- eur bolo z hľadiska práva pochopiteľné. Súd mal za to, že navrhovateľka odmietala všetky snahy o mimosúdne riešenie veci, ktoré odporčkovia predkladali aj po začatí konania vo veci samej, pričom základným dôvodom bola tá skutočnosť, že odporčkovia odmietali zaplatiť trovy konania.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Predpokladom použitia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania (konanie o určenie otcovstva, ak maloletý navrhovateľ nemal úspech) alebo charakterom procesnej situácie (napr. zmena zákonnej úpravy, ak odporca ako laik, v konaní o určenie právneho vzťahu, nemohol posúdiť zdravotný stav scudziteľa so zreteľom na jeho spôsobilosť na právne úkony). Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní. Pôvodné znenie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré obsahovalo iba terajšiu prvú vetu ustanovenia, bolo s účinnosťou od 15. októbra 2008 (zákon č. 384/2008 Z.z.) doplnené o ďalšiu vetu, podľa ktorej súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ustanovenie rozširuje prvky, ktoré majú účastníkov viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentráciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Novela

účinná od 15. októbra 2008 (zákon č. 384/2008 Z.z.) tým výrazne zmenila dovtedajšie chápanie predmetného ustanovenia, v ktorom pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania prevládalo najmä skúmanie majetkových, sociálnych, osobných a ďalších pomerov všetkých účastníkov konania a až následne skúmanie okolností, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. Na rozdiel od toho, nové ustanovenie § 150 ods. 1, druhá veta O.s.p. ako prioritné hľadisko uvádza správanie sa účastníka v konaní.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by vo veci úspešnej navrhovateľke nemala byť priznaná náhrada trov konania, pričom s existenciou týchto dôvodov sa podrobne vo svojom odôvodnení vypořiadal súd prvého stupňa, pričom k záverom obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí odvolací súd nepovažuje za potrebné nič ďalšie uviesť a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.)

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vo veci samej, ako aj trov konania predbežného opatrenia, postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešným odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko títo nepodali návrh na ich priznanie a z obsahu spisu nevyplýva, že by im nejaké trovy v súvislosti s odvolacím konaním vznikli.

Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.